

اجتناب از غیظ

حضرت بهاءالله:

۱ - " ومن اغتاظ علیکم قابلوہ بالرّفق والذی زجرکم لا تزجروه دعوه بنفسه وتوکلوا علی اللّٰه المنتقم العادل القدیر " (کتاب اقدس - بند ۱۵۳)

۲ - " لا یعترض أحد علی أحد " (کتاب اقدس - بند ۷۳)

۳ - " لَا تَعْتَرِضُوا عَلَی الْعِبَادِ اِنْ وَجَدْتُمْ مِنْ اَحَدٍ رَائِحَةَ الْبَعْضَاءِ ذَرُوهُ فِي حَوْضِهِ مُتَشَبِّهِيْنَ بِاُدْيَالِ رِداءِ عِنَايَةِ رَبِّكُمْ فَالِقُ الْاَصْبَاحِ " (ص ۲۲۶ ج ۳ امر و خلق)

۴ - " کلّ عباد را بنصائح مشفقانه نصیحت نمودیم که احدی متعرض احدی نشود و نفسی با نفسی مجادله ننماید " (ص ۳۲۸ گنجینه حدود و احکام)

۵ - " قسم بآفتاب فجر توحید که اگر احبّای الهی کشته شوند نزد این عبد محبوب تر از آنست که به نفسی تعرض نمایند ". (ص ۱۹۳ ج ۳ امر و خلق)

۶ - " باری ای سلمان بر احبّای حقّ القا کن که در کلمات احدی بدیده اعتراض ملاحظه نمائید بلکه بدیده شفقت و مرحمت مشاهده کنید مگر آن نفوسی که الیوم در ردّ الله الواح نارّیه نوشته " (ص ۱۵۳ مجموعه الواح مبارکه حضرت بهاءالله)

۷ - " ابدأ نفّسی تعرّض به نفّسی نماید و بر محاربه قیام نکند شأن اهل حقّ خضوع و خشوع و اخلاق حمیده بوده و خواهد بود " (ص ۳۰۱ مجموعه اقتدارات)

حضرت عبدالبهاء:

۱ - " کسی را با کسی تعرّض نباشد و کسی بر کسی نکته نگذرد " (ص ۲۵۱ ج ۳ امر و خلق)

و در اوّل مبحث "مساله تناسخ" در مفاوضات مبارکه میفرمایند :

۲ - " آنچه گفته میشود ما را مقصد بیان حقیقت است . توهین عقاید ملل دیگر نیست . مجرد بیان واقعست و بس وّالا به وجدان نفسی تعرّض نمائیم و اعتراض روا نداریم ."

۳ - " خاطری نیازاید و کلمه سوء بر زبان نرانید اگر از کسی فضائل عالم انسانی و سلوک در رضای الهی مشاهده کنید تمجید کنید والا صمت و سکوت اختیار نمائید " (ص ۱۸۵ ج ۳ امر وخلق)

۴ - " بنهایت الفت و محبت با یکدیگر گفتگو کنند . اگر اندک معارضه ای بمیان آید سکوت کنند . دیگر ابداً طرفین تکلم نمایند و حقیقت حال را از مبین سؤال کنند . اینست حکم فاصل ." (ص ۴-۳۳ ج ۲ مکاتیب حضرت عبدالبهاء)

